

[Finansministeren.]

muligheder, der måtte være i det udvalg, der nu skal nedsættes, og at man navnlig, hvad jeg for mit vedkommende finder både fuldt forståeligt og fuldt rimeligt, må ønske at se lovforslaget om forbrugsafgifterne i en større sammenhæng, i sammenhæng med de direkte skatteforslag, som i øjeblikket er til behandling.

Jeg kunne måske her få lov til at gøre et par enkelte bemærkninger om det skøn, man kan anlægge med hensyn til statens finansielle stilling i det kommende år. Et sådant skøn må naturligvis i en så detaljeret form, som det er gøriligt, forelægges for de to skatteudvalg, der nu nedsættes, men jeg vil dog gerne gøre et par enkelte bemærkninger her.

Der er visse forudsætninger, som naturligvis må stilles op, hvis et sådant skøn skal foretages. Følgende forudsætninger må tages i betragtning som udgangspunkt for skønnet. For det første, at de forelagte forbrugsafgifts- og toldafgiftsforslag gennemføres, samt at skatteforslagene gennemføres, som de er forelagt. For det andet, at statens øvrige indtægter indgår som i 1948—49. For det tredje, at tilskudsordningerne fortsætter i den nuværende form for hele finansåret 1949—50. Dernæst, at rabatordningerne for smør og margarine fortsætter på samme måde. Endvidere, at det lønniveau, som i øjeblikket er gældende, bevares for hele finansåret, og at der anslås et beløb til tillægsbevillinger, der ligger i underkanten af, hvad der efter sædvane anvendes på dette punkt. Og til allersidst, at der ikke regnes med noget yderligere beløb til militære foranstaltninger — det er naturligvis i høj grad tvivlsomt.

Hvis man på basis af disse forudsætninger skal opstille et skøn over den faktiske stilling for det kommende finansår, kan man komme til det resultat, at statens samlede indtægter vil komme til at ligge på ca. 2 150 mill. kr., og at statens samlede udgifter vil komme til at ligge på ca. 2 060 mill. kr., således at der med alle disse forudsætninger som baggrund skulle være en mulighed for et overskud på omkring 90 mill. kr.

Denne overskudsmulighed, som jeg her nævner, idet jeg ser bort fra de normale overførselsbestemmelser på statsregnskabet og tager samlede indtægter og samlede udgifter, er i sig selv på mange punkter behæftet med den største usikkerhed. Jeg vil ikke kunne bestride, at der, hvad angår vurderingen af skatteindtægterne, kan være tale om en vis reserve, men jeg vil heller ikke kunne undlade at gøre opmærksom

på, at der, hvad udgifterne angår, må siges at være tale om et skøn i underkanten. Jeg vurderer de udsigter, der ligger for det kommende finansår, således, at de forestillinger, som har været fremme i pressen om, at vi skulle nå op til et overskud på statsregnskabet for det kommende finansår på små 300 mill. kr., må betegnes som fantasiforestillinger. Og jeg nærer for mit eget vedkommende ikke nogen tvivl om, at de krav, der vil blive stillet til statens finanser i det kommende år bl. a. på forsvarsområdet, også vil sætte sit præg på statens hele finansielle stilling.

Der er derfor ingen tvivl om, at de skatteforslag, som er forelagt rigsdagen, både om direkte og indirekte skatter, har en ganske sikker grund i det skøn, man kan danne sig over statens udgiftsforhold i det kommende år.

Jeg har gerne villet gøre disse enkelte bemærkninger her, fordi jeg synes, at det er vigtigt, at man ved vurderingen af sådanne forslag også i offentligheden har et udgangspunkt, som er så holdbart, som et skøn nu engang kan blive.

Jeg vil herefter gerne have lov til at sige, at der er rejst forskellige problemer — små må jeg måske sige, og nogle enkelte store i de indlæg, der er fremkommet.

Forholdet vedrørende de lejede lokaler er jeg villig til at drøfte i alle detaljer med udvalget, og kan vi finde en bedre formulering end den, der nu foreslås, med lempelsesformål, skal det ikke støde på afgørende modstand hos mig. Jeg tror imidlertid ikke, det er muligt at nå frem til en formulering, som i det store og hele imødekommer de synspunkter, der er fremført, og også imødekommer den berettigede kritik, som har kunnet anføres mod den hidtidige ordning.

Når det ærede medlem hr. Himmelstrup spørger eller i hvert fald opstiller det spørgsmål, hvad ændringen af cigarafgittssatserne betyder, må jeg sige, at skønnet i departementet går ud på, at der i realiteten ingen forskel bliver på provenuet. Man kunne måske mene, at der kunne være en chance for, hvis der bliver en forskel i provenuet, at det bliver i stigende retning på grund af ængstelsen for de dyrere sorter af cigarer, når man kommer op over den grænse på 40 øre, som det ærede medlem nævner. Om den tekniske ændring af afgiftsbestemmelsen vedrørende cigarer er der selvfølgelig også forhandlet med den pågældende industri, og vi har fået fuld tilslutning fra denne.

Derimod er spørgsmålet om de 33 $\frac{1}{3}$ pct. på restauranter eller de 25 pct., som har